NICOLAE ALEXANDRU VIRASTAU SI RADU IOAN TODERICI

COMITETUL HELSINKI

GABRIEL ANDRONACHE

AMATORUL

Finaliști, secțiunea scurtmetraj concursul de scenarii HBO 2006

2006 LiterNet.ro

EDITURA LITERN

Nicolae Alexandru Virastău şi Radu Ioan Toderici - Comitetul Helsinki
Gabriel Andronache - Amatorul

Redactor şi editor format *.pdf*: Răzvan Penescu rpenescu@liternet.ro

Corectura: Anda Vişan.

ISBN-10: 973-7893-92-1
ISBN-13: 978-973-7893-92-5

Editura LiterNet
http://Editura.LiterNet.ro / office@liternet.ro

Nicolae Alexandru Virastău şi Radu Ioan Toderici - Comitetul Helsinki
Gabriel Andronache - Amatorul

EDITURA LITERNET, 2006

Comitetul Helsinki

Un scurt-metraj de

Nicolae Alexandru Virastău
şi
Radu Ioan Toderici

Exterior. Dimineaţă de vară. O fermă de vite.

Piesa cu care se deschide scena: „Leagăn dulce de oţel" de Ada Milea. Zofu încărcând o căruţă cu balegă, Bibi lângă el, fumând o ţigară tabac à rouler. Bibi este un tip de 28 de ani, bine făcut, început de chelie. Zofu are cam aceeaşi vârstă, înalt şi slab, cu un cioc scurt, păr aproape lung.

BIBI

(*rânjind, puternic accent ardelenesc*)

Na, niii mă la el! Te-n cur, că nu eşti bun la nimic! Fără mine mori de foame, ascultă la mine, bă Zoafe! Lasă furca jos! (*cu milă şi dispreţ*) Du-te şi mătură în ogradă...

ZOFU

Mda!

Se repede la mătură şi freacă cimentul din curte cu putere. Rezultă mult praf.

BIBI

Băăă, nu aşa! Bă, bag samă tu vrei să mă omori cu prafu' ăsta! Uite...

Îi explică metodic cu exemple şi comentarii.

BIBI

Deci iei mătura şi vezi, că doar nu eşti prost, da?

ZOFU

Mda…

BIBI

(iluminat)

…vezi că mătura asta o mai fost folosită şi are un unghi de înclinaţie specific. Deci, tu trebe să dai cu mătura, cu o mişcare de du-te-vino uşoară… M-asculţi?

ZOFU

(*parcă pe punctul de a moţăi)*

Da-Da!

BIBI

(*pătruns de Idee)*

Deci în direcţia în care a fost folosită mai des.

Se uită la figura lui Zofu 3 secunde. Bosumflat, aruncă cât acolo mătura.

BIBI

Hai las-o dracului, că nu-mi foloseşti la nimic. Îţi spun io cum facem: ne întoarcem la Cluj mâine şi îţi caut un job.

ZOFU

(entuziast)

Colosal! (*timid*) Da' cum rămâne cu Miruna? Nu ziceai că ai vorbit cu ea şi că este foarte dispusă...

BIBI

(cu adânc şi nemăsurat dispreţ)

Tot nu ai făcut nimic cu ţiganca aia?! Nu-i de ajuns că nu te las să ţi se lipească burta de coloana vertebrală, mai tre' să-ţi fac rost şi de curve?

ZOFU

(întrerupe foarte probabila tiradă de invective)

Păi, da n-am avut când! I-am cântat la chitara o baladă gitană, să vezi ce s-a înmuiat. Superbă femeia! Îmi aduce aminte de primul meu amor. Tot o creolă divină.

BIBI îşi aprinde o ţigară, îi dă una şi lui ZOFU şi ascultă cu multă ironie expozeul lui ZOFU, care trage puternic din ţigară şi îşi îndreaptă spatele

BIBI

A lăsat-o în lume, în centrul lumii, Dumniezo transandant, cu nişte sâni glorioşi, nişte fese pârguite ce îndiguiesc nişte craci!... Bine, nu i-a dat o casă, un loc al ei, o formă proprie, ea este doar o pură posibilitate a imaginaţiei, ca omul lui Pico della Mirandola!

BIBI

Eheei, dacă avea o casă, măi Picolo della Minodora la Maxim, nu puneai tu laba pe ea!

ZOFU

(*resemnat)*

Hmm. Da. Asta cam aşa este. Îmi aminteşte de prima mea, ştii tu, ţi-am povestit atunci la bere.... Ştii cum se uita aia la tine, că ţi se scurgea sufletul....

BIBICA

(*apare de pe un geam)*

Ce scurgeri? Ce scurgeri?

BIBI

(*bărbătos)*

Nici o scurgere! Iar i se scurg mucii la Zofu după una care seamănă cu fufa lui aia, de i-o fugit cu banu' şi el tot nu crede că-i curvă! Auzi, bă, în România toate ţigăncile....ascultă-mă pe mine....şi toţi ţiganii...e curve şi ei... (*Pauză. Către Bibica*) Ai terminat, tu?

BIBICA

(*cu nimic mai prejos)*

Da' tu ai terminat actele? Ai vorbit cu omul nostru? Că tot îţi trebe să te cari în Olanda şi tu nu bani, nu acte şi nici nu l-ai sunat pe olandezu'...

BIBI

(*răstit)*

Poate vin la tine, tu!! Treci şi termină-ţi treaba!

(*către Zofu*)

Şi tu!

ZOFU

(*mirat)*

Sigur-sigur! Da' care-i faza cu Olanda?

BIBI

(jenat)

Păi, ştii că trebuia să mergem să ne înscriem la ambasadă să plecăm pe lângă Amsterdam...am un tovarăş acolo care mă tot îndeamnă să plec. Da' stai liniştit, că mai durează...

(*se uită în altă parte*)

Durează, fir'ar a' drecu... (*scuipă de ciudă*)

ZOFU

(*visând)*

Olaaaaanda!

(*inspirând puternic*)

Lanuri de maci, bulgăroaice ieftine...

BIBI

No, hai gata-gata! Stai că mă duc să pornesc maşina. Vezi, poate stai iar să te calc! Când zic să stai, nu înseamnă să stai. (*Triumfător*) Mergem în oraş!!!

CUT TO:

Exterior. Zi. Biblioteca centrală Cluj.

Multă lume. Perioadă de sesiune şi licenţă. În pragul bibliotecii, Zofu întreţine audienţa. Are o voce clară şi distinctă, sigură şi emfatică. I se adresează lui Muţi, tolănit într-un braţ, aşezat pe o treaptă inferioară a bibliotecii, un tip taciturn şi neinteresant, dar bun ascultător, ca şi cum i-ar răspunde la o întrebare.

ZOFU

Şi era chiar mişto Claude Karnoouh pentru că nu era limitat la datele stricte ale cursului şi bibliografiei de curs. Punea adesea întrebări ce ţineau de cultura generală, ca de exemplu: ce spune Hesiod despre împărţeala de la Mekone? Îţi dai seama, într-o sală arhiplină cu studenţi de la filozofie şi de la istorie, nimeni nimic. La care replica lui Karnoouh *(râzând cu un râs prostesc)*: Suntieţi niştè vaşi! Aaai, avea ăsta o română infuzată de un puternic accent moroşenesc: criminal!

Pe lângă ei trece Ovu. Ovu e în sacou galben şi adidaşi, fără geantă şi cu început de chelie.

ZOFU

Prietene, nu ai o ţigară?

OVU

(îi întinde o ţigară)

Cu ţigările pe care ţi le-am dat, aş putea deschide o tutungerie.

ZOFU

(*nu scapă ocazia de a se revanşa*)

Când tu îţi deschizi tutungeria, vin înainte să împart fluturaşi şi să binecuvântez afacerea.

MUŢI

Da' cu ce ocazie la BeCeU?

ZOFU

(evaziv)

Lucrez la o licenţă pentru o proastă de la Litere. Pe Ionesco, en français.

TIC surprins într-o altă conversaţie cu o tipă, Tic este un tip mic de statură, plete şi are un picior mai mic decât celălalt, mers ţopăit şi gesturi efeminate, mai ales când fumează.

TIC

Şi îi zic tipei: „... Draga mea, sunt eu intelectual, dar am un penis de măgar!”... La care ea îmi zice: „Nu dragă, eşti doar măgar”...

Tipa se uită la el şi râde pe sub mustaţă; destul de evidentă mustaţa.

MUŢI
(*plimbând privirea de la Zofu la Tic şi invers)*

De bună samă.

(*inexpresiv şi impasibil*)

Hai la o bere că pe vremea asta nu-i prea sănătos să-ţi faci treabă.

ZOFU
(*cu o fărâmă de regret în glas, dar cu o privire ageră)*

Ar trebui să mă întâlnesc cu Bibi... Dar, la naiba, sunt o fire slabă!

MUŢI
(*către Tic şi Ovu, aflaţi prin preajmă, fiecare în cercul lui de băutori de cafea)*

Veniţi? Hai că oricum iar n-am făcut nimic toată ziua la BCU.

Tic îi aruncă o privire inteligentă şi cu subînţeles lui Ovu, iar acesta îi răspunde cu o privire tâmpă şi concludentă.

TIC
(*aruncând teatral chiştocul*)

Zarurile au fost aruncate.

Terasă de pe Piezişa. Soare puternic.

Pe terasă se aude piesa „Daddy Cool” de Boney M. Zofu ochelari de soare chinezeşti. Muţi, Tic şi Ovu mai la umbră. Bună dispoziţie. Tic precipitat, cam cum vorbeşte de obicei, foarte multe cuvinte şi idei în frază, întrerupte adesea de un râs şi un cot în umărul lui Ovu. Totul în surdină. Dialogul intens al celor patru este întrerupt de venirea inopinată a lui Bibi cu prietena lui, Bibica.

TIC

(*bine dispus*)

Uaţ ap, nigăr?

BIBI

Aaaşa! Şi pe mine nu m-aţi chemat?

(*rânjet, către Zofu*)

Băgaţi-aş sârmă-n pulă, nu ţi-am spus să mă aştepţi la BCU? Am pus-o pe Paţachină să-ţi aducă un sandviş că ziceai, 'te-n cur, că n-ai vreme să mai treci pe la mine că cică (*râs*) „studiezi toată ziua”...

Discuţii în paralel.

Dând să se ia loc la masă, privirea Bibicăi se opreşte asupra podoabei capilare a lui Tic.

ZOFU

(*aparent ultragiat)*

Păi da, am vrut să te sun, dar ştii că mi se închide telefonu'...

BIBICA

(*cu un râs înfundat, către Tic)*

Nu te superi dacă îţi spun că semeni cu un poponar dintr-un film...

ZOFU

(*cu demnitate*)

Şi-apoi ce?! N-am voie să ies la o bere cu băieţii? Ce eşti tu? Dumniezo transandant?!

BIBI

Bine-bine...

TIC

(*puţin exasperat, americanizând*, *către Ovu*)

Not again?! Dă-te mai încolo!

BIBICA

Da, nuuu în sensu' ăla, că era...

BIBICU

(către chelneriță)

... chiar un rol pozitiv... Duduie, adă un pachet de Winchester necartonat. Şi o Timişoreana (*se uită la Bibica).*

MUŢI

(*râzând)*

Da, sero-pozitiv!

(întrebător)

Adă şi un pahar!

OVU

Mai adu-mi şi mie o cola cu pai.

CHELNERIŢA

(*către Bibica)*

Şi dumneavoastră?

MUŢI
(*dispreţuitor*)

Du-te, mă!

BIBI
(*intervine)*

Ea serveşte doar ţigări.

OVU

Ce-i mă, alcoolistule!

CUT TO:

Aceeaşi terasă. 3 ore mai târziu.

Aceeaşi piesă, „Daddy Cool”. S-a întunecat, comesenii sunt afumaţi bine. Privire de ansamblu. Pe terasă este un televizor. Se derulează un meci de fotbal, vizibilitatea este destul de scăzută, dar ne dăm seama că este un meci Steaua-Rapid. Printre prea puţinii fani rapidişti ce se uită la meci, unul are nefericirea de a fi mai oacheş. Galeria stelistă, foarte gălăgioasă, începe tirul personalizat la adresa rromului nostru.

COR DE STELIŞTI DIN HAŞDEU

Am avut şi vom avea MEREU boa-lă peee ţi-gani!!!

BIBI

(aparte)

Zoafe, mai lucrezi la licenţa aia? Păi te-am lăsat aproape o săptămână la calcu' meu şi n-ai fost în stare să scrii 10 pagini. Se poate, mă? Tu-ţi baţi joc de mine?!

ZOFU

Lasă-mă că-s deprimat. Am văzut azi o zeiţă în cămin, da' era cu altul, unul gras şi chel!

BIBI continuând. Zofu ascultându-l şi aprobându-l din cap la intervale regulate.

BIBI

Dă-o dracului că-s bani puţini acolo. Uite, am aranjat să lucrezi la Departamentul de Granturi al UBB pe cartea de munca a unui tovarăş, că, deh, ai nevoie de studii superioare absolvite. Directoru' are nevoie de oameni care să se ocupe de probleme de imagine şi relaţii cu publicu', chestii din ăştia şi am zis io că tu eşti omul pentru treabă. Au ei ceva program pentru schimb de profesoraşi. Vezi să nu ţi-o iei la nas. Am bătut palma; cată să nu mă superi, puţă!

ZOFU

Şi cum fac? Mă duc la director: „Ştiţi, sunt omul lui Bibi...”

BIBI

Da, mă! Nu te fută grija! Se termină şi sesiunea asta de licenţe şi ţi se taie fondurile: ciuciu comenzi de licenţe de la oile de la Litere şi Studii Europene. Ai văzut că la vacile mele nu te descurci şi nu te pot lua cu mine în Olanda la lucru. Plus că trebuie caş şi tu nu dai randament, nu merită investiţia. Tre' să fii băiat deştept. Lucrezi pentru ăsta de la Departamentul de Granturi, nu eşti plătit nu-ş-cât, da' poţi să-ţi duci veacu' fără pretenţii de domnitor al Ţărilor Române. Şi-apoi, cunoşti oameni importanţi ca Marga şi ’mniezo mai ştie.

ZOFU

(*plouat)*

Da. Nu mai am bani nici să mă întorc în Oneşti, că acolo m-aş mai descurca. E unchiul meu vânător şi mai mergem seara la braconaj. Îi orbim cu o lanternă si apoi prindem iepuri, veveriţe, fazani...

BIBI

Lasă tu fazanii! Tu eşti băiat deştept, nu-i aşa?

(*nu aşteaptă confirmarea*)

Păi gândeşte atunci ca unul! Îţi faci relaţii, strângi bani să-ţi plăteşti restanţele şi salut! Te faci boier!

ZOFU
(*râzând)*

Da-da!

Pauză de câteva secunde. Timp în care vedem fanii stelişti aruncând cu sticle de bere după rromul care acum o ia la sănătoasa.

BIBI
(*urmărindu-l satisfăcut pe rrom, la fel ca şi ceilalţi)*

Te duci după-amiază frumos la dom' dirèctor - vezi că nu mai vin cu tine că am treabă, da? - şi zici: Prezent, să trăiţi! Ne-am înţeles, da?

Zofu aprobă din cap. Sună telefonul lui Muţi. Muţi apasă pe tasta Loud.

FRATELE LUI MUŢI
(*agitat şi neclar, pe-alocuri sâsâit, mai ales când spune „prost")*

Unde eşti?

MUŢI
(*calm, în timpul ăsta ceilalţi râd pe sub mustaţă)*

Pe terasă în Haşdeu.

FRATELE LUI MUŢI
(*răspicat)*
Ai BANI?!

MUŢI

Nu. Tu?

FRATELE LUI MUŢI
Eşti prost, mă, eeeşti prooost! (*închide telefonul*).

BIBI
(*către Muţi)*
Cum de te rabdă pământul?! Îţi baţi joc de propriul tău frate. Io n-am frate, bine, decât Zofu, dar dacă aş avea unul…

MUŢI
Tu!? Tu l-ai bate, mă!

BIBI
Normal că l-aş bate, dar l-aş face om! Ce zicea Picolo della Mirandolina despre om, măi Zoafe?

ZOFU

Că dintre toate dobitoacele, numai omul nu a fost creat după vreun model, ci el este făuritorul propriului destin...

OVU

(*exasperat, accent moroşenesc*)

Mă leşi?!

MUŢI

(*către Ovu)*

By the way, Ovule, tot primesc mailuri de la Student Travel, aproape la fel de multe ca ultimele informaţii în materie de mărire a penisului... Şi aşa am aflat că este job în USA, transport de mobilă, plătit cu 16,5$ pe oră. Ce zici, nu te duci? La banii ăştia te poţi interesa şi de mărirea penisului...

OVU

Aş vre' io!

(*neîncrezător*)

Câţi bani îmi trebuie?

MUŢI

Păi pentru viză H2B, vreo 3000 de parai...

OVU

De unde pana mea îi scot?!

MUŢI

(*ironic, continuând)*

... Mergi acolo şi lucrezi ca un dobitoc ca să te întorci acasă după un an sau doi, completamente manelizat

(*moroşenizând*)

... cu cămèşă Versace şi chiloţi Calvin Klein! *Suits you?*

OVU

(*zâmbind)*

Pun curu' la bătaie!

MUŢI

(*acelaşi joc)*

Io zic să începi cu curuţu' lu' Tic să te antrenezi. Aşa aveţi ocazia să faceţi schimb de experienţă!

Râsete.

TIC

Aş avea şi io nevoie de o tură de lucru, că deja am la activ o săptămână de alcoolizare intensivă şi am un deficit bugetar cât China.

BIBI

(*zâmbăreţ şi suveran)*

Caput fonduri, Răducu?

TIC

Mă ierţi?

BIBI

(*acelaşi joc)*

Cum să nu, că-s creştin!

ZOFU

(*pierdut în amintiri)*

Vai ce păcătos sunt! Am fost în King acum 2 săptămâni la DJ Ludmila, aia de freacă până şi discul în ţâţele goale. Bine, nu mi-o plăcut, dar avea nişte sâni colosali, ai mamă!

Pană de curent. Se închide televizorul. Fanii stelişti huiduind.

UN STELIST

Ce pana mea îi cu pana asta de curent?

ALT STELIST

(*zice aiurea)*

Ţiganu', băăă!

Fanii stelişti vor să iasă în stradă să caute ţigani şi să-i ia la bătaie. Doi jandarmi stau în colţ şi mănâncă seminţe.

COR DE STELIŞTI

Avem valoare, avem valoare!...

Spre ieşire unul îl vede pe Muţi, mai bruneţel, ieşind de la W.C.

UN STELIST

Eşti de-al nostru?

Muţi nu înţelege la început despre ce-i vorba şi stă ca un mut.

ALT STELIST
(*luându-l pe Muţi de guler şi pregătindu-şi pumnul).

Ăsta-i arab!

MUŢI
(*îngrozit*)

Nu-nu-nu!!! Român stelist!

(*începe să bată ritmul imnului Stelei, piesa de Scooter*)

Ta-ta ta ta-ra-ra-ta ta...

ALT STELIST

N-ai noroc azi, amice!

(*directă de dreapta în figura lui Muţi*)

Bibi, Ovu şi compania se ridică de la masă în poziţie alertă. Stelistul îl lasă pe Muţi din strânsoare.

STELISTUL
(*imens, accent de bucureştean*)

Care-i treaba, mă nene?

Muţi o ia la fugă, câţiva stelişti se iau după el. Bibi, Ovu, Tic, Zofu fug care încotro. Steliştii după ei. Toată scena fugii se petrece pe ritmul piesei de Scooter. Chelneriţa iese urlând după fugari.

CHELNERIŢA

N-au plătit!

Jandarmii se autosesizează şi încep şi ei cursa nebună. Muţi ajunge în zona căminelor E hăituit de ceea ce par a fi doi rugbişti furioşi.

CUT TO:

Int. Cameră de cămin.

Fratele lui Muţi. Intră Muţi intempestiv, cu faţa însângerată.

MUŢI

M-au bătut steliştii, baricadează uşa!

FRATELE LUI MUŢI

Ţi-am spus că eşti prost, mă!

CUT TO:

Int. Secţia de poliţie Haşdeu. Cameră minusculă.

Doi poliţişti se uită la un teanc de buletine.

POLIŢIST

Ni mă, Ghiţă, ce bună-i asta?

GHIŢĂ POLIŢISTU'
(*scoate carneţelul)*

Stai să-i notez adresa...

POLIŢIST

P-aialaltă din Alba ai notat-o?

GHIŢĂ

Stai să mă uit

Răsfoieşte carneţelul. Intră doi jandarmi alături de Zofu. Poliţiştii ridică privirile plictisite.

ZOFU

Să ştiţi că eu sunt de la Comitetul Helsinki şi am să scriu un memoriu despre orice abuzuri care contravin reglementaţiei în vigoare...

GHIŢĂ

Ce abuzuri, maică?

(*râzând*)

Auzi mă, Laci, ăsta-i de la Helţinki!

LACI

Zi bă, Moş Crăciun, ce-ai făcut? Te-au prins cu renii în parcarea cu plată?

ZOFU

(*incitat şi de alcool*)

Protestez! Nu permit să fiu tratat fără un minimum de respect şi...

LACI

Bine, mă, dă-mi buletinu'!

Zofu i-l întinde, iar Laci i-l dă lui Ghiţă.

LACI

Notează-i adresa!

Ghiţă dă să noteze adresa în carneţelul mai sus menţionat. Laci îl întrerupe brutal

LACI

Nu acolo, mă!

Ghiţă scoate un alt carneţel pe care scrie „Bad Mother Fuckeri". Pauză de câteva secunde

LACI

Uite, io am tot respectul pentru Comitetul Helsinki şi ca să-ţi dovedesc asta...

(*către Ghiţă*)

... o să-i dovedim domnului student asta, nu-i aşa?

(*către Zofu*)

… am fost anunţaţi de la Comitetul Helsinki, condus de Mika Hakkinen, că nu ţi-ai plătit cotizaţia lunară. Ghiţă, cât face cotizaţia lunară?

GHIŢĂ

(*cu aer de connaisseur)*

Păi, având în vedere că avem de-a face cu disturbarea ordinii publice şi neplata consumaţiei, cred că este vorba de 1000 lei noi şi grei, 500 dacă poţi să plăteşti în 48 de ore

(*Ghiţă se uită la ceasul lui*)

Înce-pâând cu... acum.

ZOFU
(*disperat*)
Nu se poate! Dar nu sunt de vină şi nici nu am de unde să plătesc, sunt orfan, student!...

LACI
(*întinzându-i procesul-verbal*)
Că-l semnezi, că nu-l semnezi, eşti liber...

CUT TO:

Ext. În faţa secţiei de poliţie Haşdeu

Zofu îşi caută neîndemânatec celularul, caută un număr din agendă, din interiorul secţiei de poliţie se aude: „Ghiţă, hai că am mai găsit încă una”. Stop pe faţa îngrijorată a lui Zofu, cu telefonul la ureche, făcând câţiva paşi. Din spate se aude un sunet de telefon. Din penumbră, păşeşte la vedere Bibi.

BIBI
Mă cauţi? Ai păţit ceva? Te-ai scos cu poliţiştii?

ZOFU
(*precipitat)*
E grav, e futai enorm...

CUT TO:

Int. Cameră de cămin.

Tic, Ovu, Muţi, Fratele lui Muţi, Bibi fiecare asumând o poziţie gravă. Zofu gesticulează.

ZOFU
Da' ce era să fac, mă? Că...

BIBI
(*din scurt*)
Vorba multă, sărăcia omului. Hai mai bine să găsim banii.

ZOFU
Bă, îmi bag pula! Ce o să-mi facă? Dacă trec doi ani, se prescrie.

BIBI

Te prescriu io! Taci, mă! Rezolvăm, rezolvăm, o scoatem la capăt.

Lui Bibi îi sună telefonul.

BIBI

(*răspunzând cu pauze scurte)*

Da... Da... Nu ştiuuuu, măăă! Lasă-mă 2 minute să vorbesc cu el.

(către Zofu)

Fii atent la mine, mă puţoi! Ai bulan, mă sună tovăraşu' meu de la Zbenguieni. E nuntă şi chitaristu' lor s-a machit rău şi au nevoie de un om. Io zic că-i cea mai bună soluţie pentru problema ta.

TIC

(*cu regret în glas)*

Bă, acuma, io nu promit nimic, da' io şi băieţii…

(*căutându-i din privire pentru aprobare*)

… ne putem mobiliza să strângem şi noi ceva bănuţi...

MUŢI

Da-da, tu ai putea să începi să-ţi pui curuţu' la bătaie...

TIC

(*tăindu-i vorba)*

Hai mă, că-i lată! Să facem şi noi ceva pentru fratele nostru întru suferinţă, Zofu! Să vorbim în stânga şi în dreapta, să facem o chetă! Mână de la mână...

OVU

... facem o horă!

FRATELE LUI MUŢI

(*neîncrezător, aparte)*

Căcat!

ZOFU

Oooo, mersi, vă iubesc pe toţi, aş vrea să vă iau pe toţi în căsătorie!

MUŢI

Hai mă, să mergem şi noi acuma prin Haşdeu să vedem câţi bani putem culege! Ne întâlnim în două ore la mine. Kei?

Toţi se mobilizează.

BIBI

Bravo, băieţi!

(*ia telefonul şi-l sună pe tovarăşul de la Zbenguieni*)

S-a rezolvat. Am un om, rămâi dator, bă, faţă palidă! Ţi-l aduc cu tot cu zongoră, într-o juma' de oră.

(*pauză*)

Bine, să auzim numai de bine.

(*închide telefonul. Către Zofu*)

Fără comentarii, ne-am înţeles? Se dă bacşiş gras, nu suficient pentru amenda ta, ceapa mă-tii, dar dacă îţi merge trotineta, poate dai de loveu greu. Ascultă, că bătrânii ştiu ce băsădesc!

OVU

Şi când te gândeşti că tătă futerea asta o fo' din cauză la că s-o luat lumina!

Linişte mormântală de 3 secunde. Toţi par să cugete la asta.

BIBI

(*entuziast, plezneşte din degete)*

Lumina, da bă, Ovule, LUMINA! Hai, mă Zofule! Ia-ţi chitara şi să ne cărăm! Te fac io om! Fără mine, bă...

Ies.

CUT TO:

Exterior.

Undeva în afara oraşului. O maşină opreşte. Se vede un neobişnuit anunţ de vânzare pe parbrizul din spate: „Mă vinde... Porcu'! Tel.: 0745609587". Zofu coboară din ea.

ZOFU

(*zâmbeşte, duce două degete, milităreşte la tâmplă)*

Mersi mult. Rămân dator.

BIBI

(i se aude vocea din maşină)

Ne vedem egzact în două ore aici, la marginea lanului de cucuruz! Să nu vii de-a-mboulea pe strada principală, să mă vadă careva şi să se ia după mine, că Dacia mea îi bătrână şi nu fuge repede.

Face câţiva paşi, apropiindu-se de o crâşmă situată imediat lângă o benzinărie. În benzinărie, lumină, e non stop. Se aude zgomot de chef. Zofu coteşte pe după benzinărie şi acolo... plin de Mercedes-uri, toate negre, eventual unul gri metalizat.

ZOFU fluieră admirativ şi intră pe o uşă larg deschisă, lângă care doi indivizi se împing, fără curaj, deocamdată.

UN INDIVID

Bă, tu te legi de sufletu' maică-mii, mânca-ţi-aş??? Bă, tu eşti şmecher???

CUT TO:

Int. Casă mare cu restaurant, nuntă.

Zofu intră val vârtej cu chitara, unul din nuntaşi, probabil naşul, ne dăm seama de asta după grosimea ghiului de pe deget, se apropie.

NAŞUL

Tu eşti muzicantul ăl nou, aşe da?

(*Zofu aprobă*)

Vezi şi tu că lumea se simte bine, da', nu-ş mă, parcă nu se distrează aşe cum se distra pe vremuri. Cântă şi tu ceva, mai vechi, mai, nu ştiu, na!

ZOFU

Da-da, fac tot posibilul. (*îşi scoate ochelarii chinezeşti şi şi-i pune cu un gest teatral*)

Zofu se apropie de orchestră. Un chefliu mai aruncă câte un ban către muzicanţii care par să stea într-o ploaie de confetti. În drum spre podium, Zofu mai că dă jos o pereche, care dansează mai în centrul ringului. Un tip, după floarea de la butonieră, mirele, se întoarce şi strigă după el.

MIRELE

Bă, tu cine eşti?? Vezi că mă dai cu Laura jos, boschetarule!!! Jeane!! Jeane!! Hai până aici, că este unul care are chef să se bage în mire, hai şi bagă-te şi tu puţân câte puţân în el.

Două braţe de gorilă îl iau de dinapoi pe Zofu şi-l duc aproape pe sus până la uşă.

ZOFU

(*se zbate*)

Nu, nu, eu îs chitaristul!

Jean îl împinge pe Zofu spre ieşire, iar Zofu intră peste unul dintre cei doi certăreţi, care dădeau să intre. Cei doi certăreţi veneau ţinându-se de umeri amical acum, cântând „Frate, frate, frăţiorul meu". Unul dintre cei doi foşti certăreţi se desprinde de proaspătul lui „frate" şi dă peste altul, care vorbeşte cu o gagică, lângă intrare, cu berea în mână. Îi varsă berea.

TIPUL CU BEREA,

(*către cel care l-a bruscat)*

Băăăăăăi... eeeeeeeeeeeeşti şmecher??? Daaaaaaaaa???? Hai până afară!

Îl îmbrânceşte afară pe certăreţ. Zofu se zbate în continuare. Din spatele bodyguardului se grăbeşte să vină naşul:

NAŞUL

Stai, tată, că ăsta-i chitaristul de-a venit în locul lui Gioni.

BODYGUADUL

(*îi dă drumul, neîncrezător. Dă să se îndepărteze, apoi se întoarce)*

Da' să nu se mai repete!!!

CUT TO:

Int. La fel.

Zofu este instalat în marginea scenei. Scena se află la dreapta mesei mirilor. Zoful este foarte aproape de mireasă şi aruncă priviri duioase decolteului ei la fel de bogat ca toată lumea bună din încăpere. Apare starostele, un tip mic, gras şi chel, însoţit de naş. Tradiţionala strângere de bani de la nuntaşi este pe sfârşite.

STAROSTELE
(*urlă în microfon)*

... Şi de la familia Mocanu! 500 de euro. Să vă trăiască familia, rudele, neamu' şi ramu' şi multă fericire! Dumnezo să vă ajute!

Între timp naşu' toarnă un pahar de pălincă, îl bea, mai toarnă unul şi îl dă lui Mocanu, deducem. Mocanu îl dă pe gât.

NAŞU'
(*către orchestră)*

Hai băieţi! Un „Mulţi ani trăiască".

Formaţia se mobilizează. Starostele duce banii la coşul de pe masa mirilor. Zofu se uită cu coada ochiului la coşul magic ce trece prin faţa lui, la fel de ispititor ca decolteul de mai înainte.

SOLISTUL

La mulţi ani cu sănătate...

După câteva versuri, brusc se întrerupe lumina. Se aud zgomote de sticlă spartă, un ţipăt isteric.

CUT TO:

Int. Cameră de cămin.

Se aprinde o lumină. Tocmai intră Muţi, Ovu, Fratele lui Muţi.

FRATELE LUI MUŢI

Puneţi bani pe masă să-i numărăm.

Intră şi Tic.

TIC

Unde-aţi fost până acum, bulangiilor, că am tot stat p-aci pe palier?

OVU

Eşti culmea! Tu crezi că aşa uşor se fac banii?!

(*Se duce la masă, ia banii în mână, către Tic*)

Dă-i încoace!

(*cu voce oficială*)

De la Tic, din Banatul Sârbesc, 450 de mii! Multă sănătate! De la Muţi, din Slobozia, 500! De la Fratello, localnic, 600 mii, fără TVA! Bravo, puţă! Şi cu ai mei facem... fix două milioane una mie sută lei vechi, deh!

FRATELE LUI MUŢI

Fix pix...

MUŢI

(*privind în gol*)

Oare cât o fi făcut Zofu?

CUT TO:

Ext. Un câmp oarecare de castraveţi înălţaţi pe araci.

Urlete de hăituială, în fond. Din nou Scooter, „Maria", imnul stelist. Zofu în prim-plan cu husa de la chitară într-o mână şi chitara în cealaltă, fuge ca un disperat. Iese din cultura de castraveţi la drum şi se loveşte de maşina verde, pe care o recunoaştem după abţibildul mai sus menţionat. Bibi deschide portiera.

BIBI

Hai, măăă!

Zofu se împiedică iar, dă cu capul de portieră. Intră în cele din urmă. Bibi demarează cu farurile stinse.

CUT TO:

Int. Maşina lui Bibi.

Zofu în stare de şoc. Tremură.

BIBI

I-ai făcut de bani?

Zofu ia husa, o deschide, e plină de bani: lei, euro, dolari, puşi de-a valma.

BIBI

(*satisfăcut)*

BINEEEE, MĂ! Le-am futut panoul de-a binelea! Era să mă curentez, în puşca mea!

ZOFU

(*în crescendo)*

Da'... cum faci? Cum te descurci cu oamenii ăia? Ştiu cine eşti. Ajung la tine, ajung la mine... vai în ce rahat ne-am băgat. BĂGA-MI-AŞ!!!

BIBI

(*cu o privire blândă, cu o bătaie caldă pe umăr)*

Nu te fută grija! Ţi-am zis că te fac om? Lasă că rezolvăm noi.

Sună telefonul. Bibi răspunde

BIBI

Cum? S-a rezolvat, Paţachino!

(*cu alint*)

Ne vedem repede, scrofiţa mea!

CUT TO:

Aceeaşi maşină.

Lângă gară. Lumină puternică. Semn că a trecut ceva vreme. Zofu cu capul rezemat de parbrizul uşii din dreapta. Se trezeşte din sforăit. Se uită în jur, îşi freacă ochii. Deschide uşa să vadă unde e. Iese, se uită în jur, reintră în maşină, caută husa, accelerează mişcările. Nu găseşte decât chitara. Ia telefonul în mână, sună şi se aude destul de clar: „Abonatul nu este disponibil." Ascultă şi varianta englezească. Expresie tâmpă.

ZOFU

(*sieşi, dând din cap ca şi cum ar înţelege)*

Mdaa.

(*pauză, zâmbind a pagubă*)

Da-da!

CUT TO:

Int. Cameră de cămin.

Muţi se trezeşte, se freacă la fund. Tic este în bucătărie, face cafeaua. Îi dă o ceaşcă lui Ovidiu, care soarbe şi se strâmbă.

OVU

Ca fânu'!

TIC

Fă-ţi-o singur...

(*rânjet*)

Cum ţi-o faci de obicei.

Cineva bate uşor la uşă. „Intră”, i se strigă. Zofu intră cu chitara în mână, blegit.

ZOFU

‘neaţa! Aţi mai auzit veşti de la Bibi?

FRATELE LUI MUŢI

Nu era cu tine?!

ZOFU

Ba da... Acum e în drum spre Olanda... Cred...

Ovu, Muţi, Tic schimbă priviri nedumerite.

ZOFU

(*resemnat)*

Nu mai contează.

TIC

Până una alta, am făcut rost de două milioane şi ceva! OK, eh?

ZOFU

Băieţi, vă iubesc pe toţi!

(*se ridică în picioare*)

Am o idee genială!

(*întinde mâinile ca un apostol*)

HAI SĂ-I BEM!

FRATELE LUI MUŢI
(*mirat)*

Şi amenda?!

ZOFU

Se prescrie! Se prescrie.

Muzică Boney M – „Daddy Cool”

– SFÂRŞIT. –

Amatorul

de

Gabriel Andronache

EDITURA LITERNET, 2006

Exterior zi. O staţie de autobuz urban.

Plouă mărunt. În staţie, un grup compact de oameni, cenuşii. Din grup se distinge geaca albă cu dungi roşii pe mâneci a lui Damian, un bărbat în jur de 30-35 de ani, cu un fes tras pe ochi. O maşină trece în viteză prin dreptul staţiei, intrând în plin într-o baltă imensă. Grupul se retrage rapid, evitând stropirea. Damian rămâne pe loc, surprins de apa murdară stârnită de roţile automobilului şi care îi împestriţează albul imaculat al hainei. Încearcă să se şteargă cu mâna, dar observă că nu face altceva decât să întindă noroiul pe geacă şi renunţă. Grupul se reface, înconjurându-l. De staţie se apropie un autobuz aplecat pe partea în care se află uşile. Se opreşte în aceeaşi baltă prin care trecuse maşina precedentă. Oamenii păşesc ca nişte berze prin apă, către autobuzul din care nu coboară nimeni. Damian rămâne în urmă, căutând să ocolească într-un fel balta pentru a ajunge la autobuz. Cei din grup urcă rând pe rând, cu greutate, maşina fiind plină ochi. Damian, rămas ultimul, pune piciorul pe scară, şovăielnic. Nu mai are loc. Încearcă să forţeze, dar o mână iese dintre trupurile înghesuite şi-l împinge afară. Damian cade în fund în apa mizerabilă. Înainte de închiderea uşilor şi de a se pune în mişcare, din autobuz răzbate un hohot de râs.

VOCE DIN AUTOBUZ

Fraiere!

Damian se ridică şi aleargă spre autobuz, dar după câţiva paşi îi sare un pantof. Ţopăind într-un picior, îl recuperează, după care se urcă pe trotuar şi pleacă alene spre capătul străzii, cu mâinile în buzunare şi gulerul gecii ridicat.

Interior zi. O sală aglomerată.

Pe o latură a sălii, cozi întortocheate în faţa unor ghişeuri. O masă de oameni îmbrăcaţi în haine cenuşii, triste. Singura culoare deschisă aparţine gecii lui Damian, aflat la una dintre cozi, având doi-trei oameni până la ghişeu. În această zi a renunţat la fes, lăsând la vedere un păr tuns scurt şi un început de chelie. Damian ajunge în dreptul ghişeului. E un geam cu tot felul de hârtii format A4 lipite pe el şi o mică deschidere la bază, în aşa fel încât toţi trebuie să se aplece pentru a vorbi cu funcţionara de dincolo de tejgheaua de marmură. Damian scoate un dosar din interiorul gecii şi îl desface pe tejghea, aplecându-se spre semicercul tăiat în geam. Chiar în momentul în care deschide gura să zică ceva, funcţionara închide ghişeul, întorcând spre mulţimea cenuşie o plăcuţă pe care scrie ÎNCHIS – PAUZĂ DE MASĂ.

DAMIAN

Doamnă, stau aici de două ore! Nu puteţi închide chiar acum!

Femeia deschide nervoasă ghişeul.

FUNCŢIONARA

Poftim?

DAMIAN
(*slugarnic*)

Doar două minute, doamnă. Am...

FUNCŢIONARA
(*răspicat*)

Domnule, am pauză de masă. Veniţi peste o oră.

DAMIAN

Dar nu puteţi să... doar două minute...

FUNCŢIONARA

Nu!

De dincolo de geam, femeia îl priveşte, zâmbind superior. Îşi aşează hârtiile în ordine pe birou şi pleacă. Damian se întoarce spre bărbatul din spate, căutând sprijin în protestul său. E un bătrân care ridică din umeri neputincios. Damian revine cu faţa către ghişeu, ciocănind cu dosarul în geam. Îi cad câteva hârtii pe pardoseala umedă. Le ridică. S-au pătat de la mâzga cleioasă de pe podea. Cu vârful degetelor le introduce în dosar şi se îndreaptă spre ieşire.

Exterior seara. O stradă circulată într-o zonă centrală.

Damian păşeşte distrat pe trotuar. Pare ieşit la o plimbare uşoară de seară. Se opreşte în dreptul unor vitrine, privindu-le fugitiv. Un caniche îi taie calea, încâlcindu-şi lesa între picioarele lui. Stăpâna, o femeie între două vârste, cochetă, încearcă să-şi elibereze câinele. Damian zâmbeşte şi constată că patrupedul se încurcă şi mai tare în lesa înfăşurată. Damian nu se mai poate mişca, prizonier al laţului de cauciuc.

FEMEIA

Dar nu vă mai foiţi atâta, domnule!

DAMIAN

Nu fac nimic. El s-a băgat.

Femeia e din ce în ce mai iritată de situaţia în care se află câinele ei.

FEMEIA

(cu reproş)

Mda... nu aţi făcut nimic... Nu trebuia să vă mişcaţi!

Damian îşi ridică mâinile, în semn de capitulare.

DAMIAN

Sunt al dumneavoastră.

Face un pas şi calcă pe coada câinelui. Acesta scheaună înnebunit.

FEMEIA

Lara! Lara! Ce ai păţit?

Câinele ţâşneşte, eliberându-se miraculos din încurcătură şi dispare în mulţime. Femeia începe să-l lovească pe Damian cu poşeta.

FEMEIA

Numai din cauza ta, boule!

Damian îşi lasă capul în jos, fără să protesteze. Femeia aleargă cu paşi mărunţi pe trotuar, în căutarea câinelui.

Exterior zi. O tonetă de ziare

Vânzătorul prinde un ziar cu cârlige de rufe de o sfoară întinsă în faţa tonetei. Damian se opreşte în dreptul său.

DAMIAN

Pot da un anunţ la mica publicitate?

VÂNZĂTORUL
(mormăind)

Ce fel de anunţ?

DAMIAN

Un anunţ. La diverse.

Vânzătorul îşi termină tacticos treaba, apoi dispare în tonetă. Din interior, îi pune sub nas lui Damian un formular.

DAMIAN
(încurcat)

Dar n-am cu ce scrie. Îmi daţi un pix?

Vânzătorul oftează şi îi întinde un creion legat cu sfoară. Damian completează formularul, mişcând mărunt din buze, apoi îl înapoiază cu o mână ezitândă.

VÂNZĂTORUL
(silabisind)
Discret, serios, rezistent, pentru cei care vor să se răcorească, umilind verbal un ghinionist, îmi ofer serviciile. Mă deplasez la domiciliu. Trei sute de mii de lei ora... opşpe, nouşpe... ouşopt de cuvinte, o sută cincizeci de mii vă costă anunţul.

Damian se scotoceşte prin buzunare, sub privirea placidă a vânzătorului, Plăteşte şi pleacă. Se împiedică de o bordură, dar pe figură are un zâmbet liniştit.

Interior. Acasă la Damian, sufragerie.

Damian stă întins pe o canapea, în semiobscuritate. Se aude sunetul telefonului.

Exterior seara. Intrarea unui bloc.

Damian, în aceeaşi geacă albă cu dungi roşii, cu un bileţel în mână, în faţa unui bloc. Din scara blocului iese un bătrânel cu o găleată de gunoi. Damian îl opreşte, arătându-i bileţelul. Bătrânelul dă din cap afirmativ.

Interior, casa scărilor.

Damian, în faţa unei uşi. Apasă butonul soneriei şi aşteaptă, privindu-şi vârful pantofilor. Uşa se deschide şi în cadrul ei

apare o femeie în vârstă, în capot şi cu capul înfăşurat de o broboadă multicoloră.

DAMIAN

În legătură cu anunţul... Am venit...

FEMEIA

Aaa... da, vă aşteptam, intraţi.

Femeia îi face semn să intre. Damian o urmează pe un hol lung, ajungând în cele din urmă într-o cameră întunecoasă. Înşirate pe pat, diverse obiecte de îmbrăcăminte. În mijlocul camerei, o maşină de cusut.

FEMEIA

Mă scuzaţi că e aşa dezordine, dar chiar nu mai dovedesc să aranjez lucrurile aşa cum o făceam altădată.

Damian tuşeşte încurcat şi aşteaptă. Femeia arată spre maşina de cusut.

FEMEIA

Ea e. Staţi să vă aduc şi cartea tehnică.

DAMIAN

Cartea tehnică?

FEMEIA

Poate vă foloseşte la ceva. Dar dacă vă descurcaţi şi fără ea... Staţi să vă spun ce are. Nu ia aţa în ac.

DAMIAN

Poftim?

FEMEIA

Nu face tighelul cum trebuie. Nu ia aţa în ac. Uitaţi, voiam să tivesc nişte cearşafuri şi nu iese nimic.

DAMIAN

Dar eu nu mă pricep la... Adică n-am venit pentru...

FEMEIA

(nedumerită)

Cum, nu reparaţi maşini de cusut?

DAMIAN

Nu.

FEMEIA

Păi n-aţi dat anunţ că sunteţi meşter în reparaţii de maşini de cusut?

Femeia ia un ziar împăturit de pe masă şi citeşte, punându-şi ochelarii. Urmăreşte cu degetul pe pagină, găseşte ce caută şi-l întinde triumfătoare lui Damian.

FEMEIA

Uitaţi aici. Profesionist, repar maşini de cusut, chiar de când bunica. Mă deplasez.

Damian ia ziarul, se uită atent la pagină.

DAMIAN

Nu. Anunţul meu e cu un rând mai jos.

FEMEIA

Care?

DAMIAN

(stingherit)

Lăsaţi... a fost o confuzie... eu am plecat, săru-mâna.

Iese din cameră. În urma sa, femeia rămâne cu ochii pe ziar. După câteva secunde, îşi face cruce.

FEMEIA

Perversul naibii!

Interior. Acasă la Damian, sufragerie.

Damian doarme pe canapea. Se aude sunetul strident al telefonului.

Exterior, seara. În faţa unei vile cochete.

Damian deschide o poartă înaltă din fier forjat şi urcă două-trei trepte până la uşa masivă a vilei. Sună. Priveşte în jur. Pare înfrigurat. Uşa se deschide. Un bărbat cu părul alb, vâlvoi, în papuci şi halat de casă, apare în cadrul ei. Printr-un gest ceremonios, îl invită pe Damian înăuntru.

Interior. O încăpere mare, mobilier luxos.

Bătrânul se aşează pe un fotoliu adânc, indicându-i cu mâna lui Damian să facă acelaşi lucru, pe un fotoliu alăturat. Între cele două fotolii se află o măsuţă cu o tablă de şah.

BĂTRÂNUL
(calm)

Mă numesc Baldovin.

DAMIAN

Eu sunt Damian.

BĂTRÂNUL

Am citit anunţul tău cu atenţie, tinere. Mi s-a părut foarte, foarte interesant. Permite-mi să-ţi mărturisesc că, iniţial, am râs cu poftă, dar am sfârşit prin a-mi da seama că în spatele acestui anunţ inedit se află o dramă greu de desluşit.

Damian priveşte către pereţii acoperiţi cu o bibliotecă îndesată cu cărţi. O pisică apare brusc în cameră şi sare în braţele bătrânului. Acesta o mângâie tacticos, privindu-l cu ochi mijiţi pe Damian.

BĂTRÂNUL

Aşadar, îmi poţi spune ce te-a făcut să... stai să-mi aduc aminte exact... pentru cei care vor să se răcorească, umilind verbal un ghinionist, îmi ofer serviciile... da, chiar aşa ai scris în anunţ. Deci, cum ai ajuns aici?

DAMIAN

Nu ştiu. A fost o idee de moment. În ultima vreme mi s-au întâmplat multe lucruri.

BĂTRÂNUL

Ce fel de lucruri?

DAMIAN

Rele. M-am simţit umilit în anumite situaţii.

BĂTRÂNUL

Trăim într-o lume irascibilă, nu-i aşa?

DAMIAN

Mai degrabă mitocană.

BĂTRÂNUL

Şi te-ai gândit că poţi exploata mitocănia celor din jur?

DAMIAN

Într-un fel, da...

BĂTRÂNUL

Te voi dezamăgi, domnule Damian. În seara aceasta nu am chef să înjur pe nimeni. De felul meu, nu sunt

un bădăran. Însă am o poftă nebună de a juca şah. E plăcerea mea de fiecare seară.

Bătrânul face un gest larg către tabla de şah cu piesele pregătite pentru începerea unei partide.

DAMIAN

Vă reamintesc totuşi că vizita mea are un scop foarte precis, domnule Baldovin.

Bătrânul îşi împreunează mâinile sub bărbie, a cugetare.

BĂTRÂNUL

(oftând)

Ah, desigur, ai venit să fii înjurat contra cost. Uite... mă plictisesc de moarte. Te invit la o partidă de şah. Îţi dau, să spunem, o sută de mii pentru o oră. Dar, te previn. Nu îţi pot oferi decât umilinţa unei înfrângeri severe.

Damian priveşte către acele unei pendule masive.

DAMIAN

Două sute.

BĂTRÂNUL

Nu. O sută.

DAMIAN

Vă repet, două sute.

BĂTRÂNUL

O sută de mii de lei, mârlan împuţit!

Damian îşi muşcă buzele şi sare din fotoliu.

BĂTRÂNUL

Hei, ce faci? Te-ai enervat? Nu ai venit ca să te înjur?

DAMIAN
(scrâşnind)

Două sute de mii şi joc şah o oră cu dumneavoastră.

BĂTRÂNUL

Du-te naibii, idiotule! Sărăntocule!

Damian pleacă privirea în podea, se învârte pe călcâie şi iese din cameră, apoi din vilă. Ajuns în stradă, inspiră puternic, după care dispare cu paşi mari în întuneric.

Interior. Acasă la Damian, aceeaşi seară.

Damian, căţărat pe un scaun, schimbă un bec în baie. Se aude telefonul. Damian coboară de pe scaun şi intră în sufragerie. Ridică receptorul.

Exterior. Seara. O intersecţie pustie şi prost luminată.

Sprijinit de un stâlp, Damian aşteaptă. Lângă el opreşte o maşină luxoasă. Damian urcă şi maşina demarează. La volan, o femeie vopsită strident, cu o haină de blană.

FEMEIA

Şi zi aşa, te oferi să fii umilit de clienţi, da?

DAMIAN

Cam aşa ceva.

FEMEIA

Cum facem, banii înainte, ca la curve?

DAMIAN

Da. Prefer înainte.

FEMEIA

OK, facem în felul următor: jumate înainte, jumate după. De acord?

Damian dă din cap aprobativ. Femeia încetineşte şi virează pe o stradă îngustă, lăturalnică.

FEMEIA

În torpedou găseşti o sută cincizeci de mii. Eşti cam ieftin, să ştii.

Damian deschide torpedoul şi scoate foşnind trei bancnote.

FEMEIA

E unşpe fără zece, deci te am până la douăşpe fără zece, da?

DAMIAN

(docil)

Da.

Femeia opreşte maşina. Aprinde plafoniera şi-l priveşte.

FEMEIA

Nu ştiu cum să încep. Dă-mi o idee.

DAMIAN

Păi... ştiu şi eu... înjuraţi-mă de mamă.

FEMEIA

Nu. E prea simplu. De mamă înjur gratis de la şapte ani. Sunt sătulă.

Femeia îşi lasă capul pe spate, închide ochii, părând că se gândeşte la o soluţie. Apoi, răbufneşte.

FEMEIA

Sunt o femeie educată, fraiere. O doamnă. Sunt o femeie căreia tu nu i-o vei trage niciodată, netotule. Şi ştii de ce? Pentru că eu sunt perfectă, iar tu eşti un labagiu de căcat! Am avut bărbaţi care mă ţineau în pulă toată noaptea, mă înţelegi? Ştii tu ce-i aia pulă, rahat mizerabil? Eşti un ratat, un împuţit care nu a avut în viaţa lui o femeie adevărată! De fapt, vă urăsc pe toţi, imbecililor! De la voi am luat sifilis, voi mi-aţi ruinat viaţa, pupa-m-aţi în cur de nespălaţi! Voi, cu tandreţurile voastre ieftine, cu vorbele mincinoase, cu linguşeala voastră de căcat! Mi-aţi distrus viaţa, pizda mamii voastre de labagii!

Treptat, nu se mai aude vocea femeii. Rămâne doar chipul lui Damian, împietrit.

Interior. Acasă la Damian, bucătărie.

Damian loveşte puternic o bucată de carne cu un ciocan de făcut şniţele. Se aude soneria telefonului.

Interior. Un apartament.

Un bărbat cărunt, dar cu chip încă tânăr, îl însoţeşte pe Damian în sufragerie. Aici îi aşteaptă o femeie fumând o ţigară, pe care şi-o scutură aristocratic într-o scrumieră de alabastru. Poartă o pălărie pe cap şi e îmbrăcată într-o rochie dantelată, cu aspect interbelic. Bărbatul face o scurtă plecăciune în faţa femeii.

BĂRBATUL

Draga mea, el e personajul!

Femeia îşi aşează un monoclu la ochi, măsurându-l pe Damian cu o privire mioapă.

FEMEIA

Banal.

BĂRBATUL

La trei sute de mii, ce vrei...

FEMEIA

Pare curăţel. Nu miroase.

Bărbatul îi întinde un scaun lui Damian. Acesta se aşează în mijlocul încăperii.

BĂRBATUL

Nu ştiu cum te numeşti, tinere, şi nici nu mă interesează. Eu sunt regizorul de teatru Puiu Baltazar, iar doamna este distinsa actriţă Ofelia Siropeanu. De aceea, te rog să ni te adresezi cu respectul cuvenit, de acord?

DAMIAN

Desigur.

BĂRBATUL

Mulţumesc. Uite ce te rog...

Bărbatul scoate dintr-un sertar o hârtie şi un stilou.

BĂRBATUL

Scrie pe această foaie, pe scurt, cel mai trist moment din viaţa ta.

DAMIAN

Totuşi, vreau să vă spun că scopul meu este...

BĂRBATUL

(întrerupându-l iritat)

Ştiu foarte bine pentru ce ai venit. Îţi vei primi banii. Însă fă ceea ce ţi-am spus!

Damian scrie ceva pe hârtia ţinută pe genunchi. După ce termină, i-o dă bărbatului. Acesta o priveşte şi o înmânează femeii.

BĂRBATUL

Iată, draga mea, rolul tău.

Femeia se uită pe hârtie, după care îşi drege glasul, citind.

FEMEIA

(cu intonaţie, aproape cântând)

Cea mai tristă întâmplare din viaţa mea s-a petrecut pe când aveam zece ani. Eram la ţară, la bunici. În fiecare seară, stăteam lângă bunica mea şi îi ascultam poveştile.

Bărbatul ascultă, picior peste picior, aşezat degajat pe o canapea şi pufăie dintr-o pipă.

FEMEIA

Într-una din acele seri lungi, a început să-mi spună despre cum împletea ciorapi groşi din lână pentru călugării mănăstirii în care se adăpostiseră imediat după război, despre cum vindea revista „Femeia” pe stradă pentru a câştiga un ban... Apoi, mi-a povestit despre tinereţea tatălui meu. Când a început să-mi spună că el avea o singură pereche de pantaloni şi o singură cămaşă cadrilată cu care ieşea seara în oraş, am început să plâng...

BĂRBATUL

Aici trebuie să şopteşti...

FEMEIA

Poftim?

BĂRBATUL

Să şopteşti... O notă mai jos… ca un susur... „am început să plâng...“

FEMEIA

(iritată)

Iar te crezi Beckett?

BĂRBATUL

Dar, draga mea, încercam să...

FEMEIA

Să taci! Din cauza ta, am ajuns să joc în spectacole de bâlci!

BĂRBATUL

(rugător)

Ofelia...

FEMEIA

Taci! Taci! Nu te mai suport!

Femeia rupe în bucăţi hârtia scrisă de Damian şi iese din încăpere, plângând. Bărbatul caută prin buzunare şi-i întinde lui Damian o bancnotă.

BĂRBATUL

Ia banii şi dispari, nenorocitule!

Interior. Acasă la Damian.

Damian priveşte absent fotografia unui copil. Se aude soneria telefonului.

Interior. O încăpere sărac mobilată.

În mijlocul camerei, un bărbat aşezat pe un scaun, învăluit în semiobscuritate. Nu i se vede chipul. Damian, la câţiva paşi în faţa necunoscutului, la rândul său aşezat pe un scaun.

NECUNOSCUTUL

Deci tu eşti... Spune-mi, o faci pentru bani?

DAMIAN

Da, numai pentru bani.

NECUNOSCUTUL

Eşti sigur că doar pentru bani?

DAMIAN

Foarte sigur.

NECUNOSCUTUL

De ce crezi că oamenii ar fi interesaţi să apeleze la tine?

DAMIAN

Pentru că există mult venin care abia aşteaptă să ţâşnească din oameni. Îi ajut să se elibereze.

NECUNOSCUTUL

Ah, eşti şi metaforic. Ca toţi masochiştii, eşti un tip deştept.

DAMIAN

Nu sunt masochist. Cred că sunt doar un om oportun şi util.

NECUNOSCUTUL

Omul paratrăsnet pentru cei care simt nevoia să umilească, nu? Simplu, discret, ca o prostituată.

DAMIAN

Spune-i cum vrei...

NECUNOSCUTUL

De când faci asta?

DAMIAN

Nu ştiu... două săptămâni abia... cred...

NECUNOSCUTUL

Am făcut acest lucru cu mult timp înaintea ta. Ideea nu este deloc originală.

DAMIAN

Posibil...

NECUNOSCUTUL

Da... pe vremea aceea eram un nonconformist. De fapt, un stupid cu aere de rebel. Descoperisem răutatea oamenilor în diverse împrejurări pe care n-are rost să le evoc acum. Fireşte, nu am dat anunţ la mica publicitate ca tine. Îmi place să cred ca am fost mult mai subtil şi rafinat.

DAMIAN

Subtil?

NECUNOSCUTUL

Da. Eram fascinat de cruzimea unor oameni aparent candizi şi banali, dar care abia aşteptau să se defuleze. Mă aflam în preajma lor şi adulmecam dezlănţuirea crizelor de isterie cu o aviditate cruntă. Cu timpul, am început să mă hrănesc cu răutatea lor. La început, verbal, aşa cum faci tu. Apoi, însă, lucrurile s-au complicat. Devenisem dependent. Iar dependenţa a dus la o nevoie tot mai intensă de a simţi jignirea.

DAMIAN

Îţi plăcea?

NECUNOSCUTUL

Oooo, da! Savuram toate injuriile spuse în prezenţa mea. Atinsesem plăceri orgasmice. Mi-am dat seama că stadiul verbal al umilinţei va degenera în cel fizic. Şi aşa s-a şi întâmplat... Am început cu palmele… Palme scurte aplicate pe obrazul meu. O senzaţie copleşitoare...

Damian tuşeşte încurcat. Se ridică de pe scaun, privindu-şi ceasul.

DAMIAN

Îmi cer scuze, dar cred că trebuie să plec...

NECUNOSCUTUL
(râzând)

Te-am speriat?

DAMIAN

Nu... doar că... nu mai am chef...

NECUNOSCUTUL

Fă-mi, te rog, o favoare...

DAMIAN

Spune...

NECUNOSCUTUL

Bate-mă! Loveşte-mă!

Damian se precipită spre uşă. Din spate aude strigătul necunoscutului.

NECUNOSCUTUL

Vei deveni o epavă! Vei cerşi după o palmă! Ăsta este rostul tău, tu nu ai înţeles? Să fii umilit de toţi ceilalţi! I-di-o-tu-le!

Exterior. Seara, în dreptul unui zid.

Damian vomită pe zid, în genunchi.

Interior. Acasă la Damian, în baie.

Damian se bărbiereşte în faţa oglinzii. Sună telefonul. Tresare. Aşteaptă, cu aparatul de ras în mână Telefonul insistă. Apoi, se opreşte. Damian îşi şterge uşor spuma de pe obraz. Telefonul sună din nou. Cu paşi lenţi, se îndreaptă spre aparat. Ridică receptorul. O voce slabă, de femeie în vârstă.

VOCEA

Alo... Dumneavoastră reparaţi maşini de cusut încă de când bunica?

Damian zâmbeşte.

– SFÂRŞIT. –